

RANSKAN TALOLLA 2019

Anneli ja Heli 12.-23.9.2019

Marja-Liisa ja Raija 12.-21.9.2019

Auli 12.-16.9.2019

Erinomainen aika olla Ranskan talolla. Päivällä 23-29 astetta, yöllä 15-19 astetta. Ei tarvittu tuuletinta eikä lämmitintä. Aurinko nousi ja laski tuntia myöhemmin kuin Suomessa. Pihalla oli hyvä istuskella päivällä. Sen sijaan aamuisin oli turhan viileää ja illan hämärissä kinttuihin iskivät isoja paukamia, keskellä vesikello, purevat ötökät. Liekö mäkäräisiä tai lintukirppuja. Näiden pelossa pidettiin iltaisin ja öisin ikkunat kiinni.

Tullessa oli pieniä vaikeuksia saada vesimittarin vieressä oleva hana auki ja lähtiessä kiinni. Samoin ihmettelin, miten sähkömittari luetaan, kunnes luin mukana tuoman ohjeen. Lähtiessä näytti lukeman sähkönsä katkaisun jälkeen automaattisesti.

Sähkö tullessa 1745 ja lähtiessä 1827

Vesi tullessa 31,562 ja lähtiessä 36,176

Itse talo oli kunnossa.

Tosin suljetuista ikkunaluukuista varsinkin alhaalla päivä kajotti sisään. Ja taisi tehdä myös yläkerrassa.

Muutakin korjattavaa löytyi. Kuivausvintillä olevan keittiön tuolin alla oli reippaasti puruja.

Havaitsin moisen vasta lähtöviikonloppuna, joten sen myrkkykäsittely jäi seuraaville.

Metalliverkko kellarin pihaikkunasta oli ruostunut ja hajonnut ja joku oli heittänyt siitä kellariin kasan kertakäyttölautasia. Kun hajonneesta verkosta pääsevät myös kissat kellariin, mutta eivät pois, niin vaatisi korjausta vielä ennen talvea. Jokunen kissa kävi yrittämässä pihalle, mutta sai hatkat.

Wi-fi toimi minulla ihan hyvin, koska olin asentanut sen jo toissa vuonna, jolloin sen nimi oli 7EAB. Viime kesänä nimi oli ykskaks muuttunut Serenityksi. Salasana oli pysynyt ennallaan. Samoin wi-fi toimi sen samaan aikaan puhelimeensa asentaneella Marja-Liisalla. Muut eivät sitten millään ilveellä saaneet wi-fiä toimimaan itsellään. Lisäksi sekä Raijalla että Helillä oli muitakin ongelmia puhelimiensa kanssa. Raijan kohdalla monen kiukkuisen yhteydenoton jälkeen paljastui, että DNA oli pannut puhelimeen ulkomaansoitoneston. Sama ongelma oli minullakin Elisan kanssa vielä pari vuotta sitten. Ulkomaanesto (ei koske Pohjoismaita eikä Viroa) kuului Elisan perusasetuksiin, josta ei kerrottu ja sen poisto maksoi. Olin käynyt Elisalla asiasta valittamassa ties kuinka monta kertaa, kunnes kieltäydyin enää poistumasta myymälästä, kunnes keksivät ratkaisun ongelmaan.

Heti tullessa pihaa kitkettiin, haravoitiin, kuolleet kukat kerättiin pois, juorua karsittiin kovalla kädellä sekä puolikuollut hortensia leikattiin. Siniseen ruukkuun löydettiin lauantaimarkkinoilta kanerva. Kitkettiin vain osa ruohosta, jottei kissoille tulisi liian helppoa käymälää ja loput pyykkinarun alla jäivät seuraaville, koska trimmeri oli vähän liian painava meille vanhoille naisille. Piharoskat vietiin vähän kerrallaan yleisiin roskiksiin, joten kaatopaikka jäi testaamatta.

Pestiin myös suihkualtaan reunat ja keittiön ikkunaverhot. Muutkin verhot kaipaavat pesua, mutta varmaan vasta luukkuremontin jälkeen. Vessaharja taitaa olla parin vuoden takainen tuomani ja melkoisen paskainen sananmukaisesti. Jos seuraavat muistavat, ottakaa Suomesta mukaanne tai hankkikaa paikan päältä yksinkertainen musta perusvaessaharja. Valkoista ei missään nimessä, koska siinä näkyy kaikki pytyistä harjattu.

Perusteellista talotarkastusta en tehnyt tällä kertaa. Tuli kuitenkin huomattua, että ruokailuvälineitä, etenkin teelusikoita on ilmeisesti mennyt roskiin. Esim. muutama vuosi sitten viemistäni Fiskarsin teelusikoista oli kolmannes hävinnyt.

Vein taloon uuden keittiökellon. Vanha on jo aika kurjan näköinen pahvitaustainen ja oli pysähtynytkin. Kello oli vain turhan korkealla ja naulakin liian lyhyt, joten uuden asentaminen jäi Pekan porukalle. Johanna Oraksen taulun löin keittiön seinälle ikkunan viereen. Olohuoneessa se olisi täysin hävinnyt tapetin kiekuroiden joukkoon. Taloomme meni myös muutama lakana ja pussilakana ajatellen ensi kesänä siellä mahdollisesti vierailevaa poikani 10 hengen seuruetta. Nyt lakanat ja pussilakanat riittävät, kunhan vain petipaikkoja löytyy.

Vei myös Clas Ohlssonin myymälästä hankitun punaisen kuivausalustan. Kun sen panee tiskien kuivaustelineen alle, se kerää valuvan veden eikä vesi pääse lattialle. Tarjotinta kuivaustelineen alla ei tällöin tarvita. Nostettava kuivumaan joka tiskin jälkeen ja pestävä tarvittaessa. Hyvä uusia kerran vuodessa.

Osa porukasta yritti olla rannalla, mutta siellä oli välillä suorastaan vaarallisen myrskyisää ja merivesi oli kylmää.

Autoa ulkoilutettiin runsaan 1700 km:n verran. Kävimme katsomassa Nimesissä Rooman ajan jälkiä, Millaussa yhtä maailman korkeimmista silloista ja vieressä olevaa Eyren pikkukylää, jota sanottiin yhdeksi Ranskan kauneimmista. Minusta esim. Castelnou Thuirin lähellä on kauniimpi. Edelleen jatkettiin Nimesin ja Arlesin välimailloja olevaa 200 vuotta vanhaa viaductia katsomaan ja siitä Camarquen hevosten luo. Tällä kertaa nähtiin vain yksi ”villihevonen” ja lukuisia hevostiloilla eläviä.

Itse auto oli varattua suurempi Volkkari t-roc. Kuului sarjaan leikkii, laulaa, laskee eli kaikki herkut. Ajettu 2000 km, näytti missä olimme, nopeusrajoitukset, mitä vaihdetta piti käyttää ym. ym. Ja myös firma tiesi koko ajan, missä ajelimme. Oli mukava ajaa moottoriteitä, sensijaan ahtaissa paikoissa oli isona ronttina vähän hankala. Lisäksi tässäkään ei ollut käyttöohjeita muulla kielellä kuin espanjaksi. Autossa oli automaattikäsijarru ja automaattinen mäkilähtö, joiden käyttöä yritin opiskella ensin netistä ja sitten soitin Volkkarille Suomeen, kun kippuratieajoa oli edessä. Viime vuonna vastaavanlaisessa Renaultissa oli käynnistysnappi ja vain kummallinen muovihökötys avaimena. Kun käynnistyi vain nappia painamalla, pidimme avaimen käsilaukussa, kunnes pysähtyi viikon käytön jälkeen. Käynnistyi uudelleen panemalla avain koloonsa ja painamalla nappia. Jälkeenpäin kerrottiin, että avaimen olisi pitänyt olla aina ajon aikana paikoillaan. Eipä ilmennyt mistään ohjeesta.